

KONTAKT

MEI 2021

Pinkstergebed

*God, wat zouden we zijn
zonder mensen om ons heen?*

*We kunnen ons het leven
niet voorstellen zonder contacten,
zonder vrienden om mee te geinen,
zonder mensen met wie je praat,
zonder anderen met wie
je kunt lachen en kunt huilen.*

*God, we zoeken ook contact met u.
Maar waar kunnen we u zien?
Hoe kunnen we u horen?*

*Wees in ons midden
met uw heilige Geest.
Want we wachten op een teken,
op een woord dat ons raakt,
een antwoord op onze vragen,
of een stem die ons de weg wijst.*

(gebed uit Oase, 2014)

MEDITATIE

ZICH ONTFERMEN

Wat krijgen we tegenwoordig in onze kerk toch mooie liederen te horen. Lieder van 'Nederland zingt' zijn erg populair. En ik betrap me erop om soms te denken: stond dit lied verleden week ook al niet op de liturgie? In deze tijd past ook helemaal het derde couplet van Lied 413 uit ons huidige Liedboek. De eerste regel van dit vers gebruiken we ook vaak in het kyrie gebed aan het begin van de dienst. Helaas blijft het vaak tot de eerste regel beperkt. Daarom hieronder het complete vers.

*Heer, ontferm U over ons,
open Uwe Vaderarmen,
stort Uw zegen over ons,
neem ons op in Uw erbarmen.*



In een column las ik wat gedachten over het woord 'ontfermen'. En ik denk graag met de schrijfster mee.

Welke gedachten krijg je bij het woord ontfermen? Vreemd woord eigenlijk. 'Ont-' als voorvoegsel betekent dat je je ergens van ontdoet. Laat ik vrolijk beginnen: ontkurken, de kurk gaat van de fles en het feest kan beginnen. Nog zo'n plezierig woord: onthaasten, weg van het jachtige leven. Ik breng je op nog een ander idee: ontspannen, geen spanning meer, relaxen.

Maar ontfermen? Het is nog niet duidelijk welke betekenis 'ont-' hier heeft. En fermen dan? Ik kom niet verder dan: ferme jongens, stoere knapen; uit een lied dat je waarschijnlijk ook wel kent.

Maar we raken op een zijspoor. Waar vragen we eigenlijk om als je bidt of zingt: Heer, ontferm U?

Als iemand zich ontfermt over een Joods kind in oorlogstijd, verwacht je dat ontfermen betekent: zorgen voor, je neemt als ware iemand of iets onder je hoede. Je helpt iemand uit de nood.

Is dat wat we vragen bij het bidden of zingen van: Heer, ontferm U? Helpt U ons uit de nood? Uit die vervelende situatie waarin we verkeren? Klinkt wel lekker makkelijk.

Of ligt het toch even anders. Vragen wij om contact met God?

Heer, ontferm U over ons? Of ontfermen wij ons ook over ...?

Wat wij meemaken, kunnen we niet altijd sturen. Dat overkomt ons vaak. Maar hoe we ermee omgaan, kunnen we wel beïnvloeden. Ziekte, rouw, gemis, beperkingen, allemaal verdrietige zaken. Voor jou, voor je omgeving, je familie, de gemeenschap waarin je beweegt.

Op welk spoor kom je dan met je gedachten over 'Heer, ontferm U over ...'?

Vertrouwen zorgt dat het uiteindelijk altijd weer wat goeds brengt. Dat vertrouwen geeft een positieve draai aan jouw sores, jou en jouw verdriet. En dat verdriet mag er ook gewoon zijn. Wegstoppen is niet wijs, dat levert meestal weer andere klachten op.

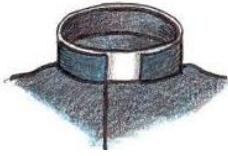
Blij zijn met wat je allemaal wel kunt of hebt, al is het weinig, je een beetje gelukkig voelen, is fijn! Dat is niet altijd groots en meeslepend. Gelukkig maar. Als jij je laat raken door wat je ziet en meemaakt en een verlangen hebt hier iets aan te veranderen, raak je met ontferming bewogen en kom je in beweging. Dat begrip ken ik uit de Bijbel. 'Jezus werd met ontferming over hen bewogen'. Zijn hart was geraakt door wat hij zag en Hij wilde hier iets aan veranderen.

Rien Visser

Als je vertrouwen hebt, hoef je niet de gehele trap te zien om de eerste stap te zetten.

Martin Luther King

Vanuit de 'pastorie'



Na Pasen gaan we op weg naar Pinksteren. Het feest waarop we vieren dat het Evangelie de wereld in gaat. God spreekt ieders taal, en wij mogen dat laten horen op onze eigen plekken.

Deze tijd gaat gelijk op met experimenten en aangekondigde versoepelingen, waardoor we ook weer meer naar buiten kunnen en wat kunnen gaan doen met elkaar. Hoe dat zal verlopen hangt sterk af van het verloop van de derde golf, waar we op het moment van schrijven nog midden in (de piek) zitten. Tijdens de gemeenteavond heb ik stilgestaan bij de routekaart op basis waarvan de kerken hun maatregelen nemen. Als gemeente hopen we natuurlijk dat we zo snel mogelijk weer meer open kunnen en meer kunnen doen samen. Met name ook voor degenen die niet de mogelijkheid hebben de diensten mee te maken op welke wijze dan ook op afstand.

Dat God ieders taal spreekt op heel verschillende plekken, merk ik ook in mijn werk. U hebt ook gemerkt dat ik na de feestelijke Paasdienst even wat gas terug heb genomen. In de nieuwsbrief meldde ik al dat het werk in de gemeente veel van mijn werktijd gevraagd had en dat ik even moest zorgen dat ik ook aan mijn andere werkzaamheden toekom: de internetkerk MijnKerk.nl, het pionierswerk op de Juliana van Stolbergsschool en de (start)begeleiding van pioniersplekken in het hele land. Zo heb ik een nieuwe pioniersplek toegewezen gekregen in Gouda: het Weilandklooster, dat zich richt op duurzaamheid met een leefgemeenschap en allerlei activiteiten daaromheen. Het lukte om aan mijn andere werk weer wat meer aandacht te besteden, al blijft dat lastig met de verantwoordelijkheid die ik voel als gemeente-predikant. Het zal vaker even wat balanceren zijn, maar gelukkig is die mogelijkheid er, zodat ik in piekperioden ook in de gemeente wat meer energie kan steken. Ik hoop op uw begrip als dat daarna even wat minder moet zijn.

Jonge predikanten, waarvoor ik mentor mag zijn, laten mij zien dat het ook goed is om echt even vakantie te nemen. Dat doe ik ergens in de meivakantie. Wanneer exact zal ik nog laten weten in de nieuwsbrief.

We vieren met elkaar **Hemelvaart op 13 mei**, samen met de Gereformeerde Kerk 's Gravenmoer en de Hervormde Gemeente Waspik. Ook dat zal nog online zijn, maar in verbondenheid met

nog meer leden van de ene kerk van Christus, die Koning is over de hele wereld. Het **Pinksterfeest**, wie weet wat er dan al mogelijk is, vieren we ook weer samen op **23 mei**. En online zal de mogelijkheid blijven om de diensten mee te maken. Zowel landelijk als plaatselijk zal het zoeken zijn hoe je online én offline (fysiek aanwezig) met elkaar in balans houdt als mensen weer in de kerk kunnen komen. Immers, je wilt niemand het gevoel geven 'toeschouwer' te zijn. Daarover mocht ik een inleidend artikel schrijven voor de landelijke werkgroep 'Lockfree'. Als gemeente zullen we met elkaar hier ook een weg in moeten vinden. De lange coronacrisis maakt dat we niet terugkunnen naar het 'oude normaal'. Daarvoor is er teveel gebeurd. Maar het 'nieuwe normaal' kan ook klinken als dat het hierna anders móet. En dat is natuurlijk ook niet zo. We gaan met elkaar op vertrouwde voet en in nieuwe vormen verder, en gaan dat vooral sámen doen. Het toekomsttraject 'De Brug 2035' zal ons daarbij helpen. Vanuit eerdere ervaring heb ik er vertrouwen in dat we hiermee een weg naar de toekomst zullen vinden. Geleid door Gods Geest. Het is de kerk van Christus. En zonder Zijn Geest kunnen we niet. Laten we daarom voor de toekomst van onze gemeente blijven bidden. Met een hartelijke groet,
ds. Otto Grevink

Pinksteren

Het feest van Pinksteren gaat over de uitstorting van de Heilige Geest. Jezus is terug naar de hemel gegaan, maar het contact is niet verbroken. De Heilige Geest is zijn plaatsvervanger. Hij is niet zichtbaar als mens, zoals Jezus, maar het contact met hem is wel te voelen.

De Heilige Geest is als een zachte stem in jezelf, een glimlach van een ander, een bemoedigend woord van een vriend, een herinnering van vroeger of als een warm gevoel van binnen. De Heilige Geest is Jezus' plaatsvervanger. Hij leert, helpt je herinneren wat Jezus leerde. Hij helpt je keuzes maken. Hij helpt je om het goede te doen. Alleen moet je hem wel aanvoelen.

De Brug 2035 – inleiding gemeenteavond 13 april 2021

Vanavond mag ik met jullie de vraag bespreken: 'Hoe ontwikkelen we een toekomstperspectief van onze gemeente?' De achtergrond van de vraag is deze: Sinds het door zijn gezondheid gedwongen afscheid van ds. Jaap Bol heeft de kerkenraad een voorziening getroffen voor het predikantswerk door mij als ambulant predikant aan te stellen tot in ieder geval 1 januari 2023. Doel van die aanstelling is om weer een eigen voorganger en pastor te hebben die samen met de gemeente invulling kan geven aan het gemeentewerk. En daarnaast om samen op zoek te gaan naar een toekomstperspectief voor onze gemeente en een nieuwe beroepskracht die daarbij past.

Voordat we die vraag kunnen beantwoorden moeten we eerst stilstaan bij de situatie waar we nu in zitten. De situatie met alle beperkingen die vanwege de pandemie gelden. Want die doen nogal wat met ons en met onze gemeente. Daarom wil ik vanavond stilstaan bij drie vragen:

1. Hoe lang nog?
2. Hoe komen we uit de coronacrisis?
3. Hoe gaan we de toekomst tegemoet?

Alle vragen hebben een praktische en een geestelijke kant.

1. Hoe lang nog?

De vraag 'Hoe lang nog?' is een verzuchting, een uitroep, misschien soms zelfs een wanhoopskreet. We kunnen met ons verstand beredeneren waarom de beperkingen nog steeds gelden, en dat we in dezelfde situatie als een jaar geleden zitten als het gaat om de druk op de ziekenhuizen. Maar de rek gaat eruit. En we merken allemaal dat we wat creatiever met die beperkingen omgaan als het om verjaardagsbezoek gaat, bijeenkomsten op het werk, in groepen buiten lopen, enz. En ieder doet dat volgens zijn of haar eigen gevoel 'wat zou moeten kunnen'. Dat gevoel is heel lastig te volgen als het om de kerkelijke bijeenkomsten gaat zoals kerkdiensten. Vragen om versoepelingen en bedenkingen daarbij komen eens in de zoveel tijd langs. Daarom is het goed eens helder te schetsen wat onze kerkenraad in het kielzog van de landelijke kerk eigenlijk volgt?

Er is een concrete routekaart opgesteld voor het Interkerkelijk Contact in Overheidszaken, in samenspraak met de minister van Eredienst; dat is minister Ferd Grapperhaus. Die routekaart volgt de risiconiveau's die het landelijk coronadashboard ook kent. Deze zijn: waakzaam, zorgelijk, ernstig en zeer ernstig (met de mogelijkheid voor verzwaring). Als je op het coronadashboard kijkt, dan zie je dat alle veiligheidsregio's het risiconiveau 'zeer ernstig' hebben, met lockdown en avondklok, dus: met verzwaring.

De risicokaart van Nederland

[Bekijk de risiconiveaus van alle regio's >](#)



De landelijke lockdown blijft van kracht tot en met ten minste 20 april. [De maatregelen van de lockdown gelden voor het hele land.](#)

Iedere twee weken wordt bekeken of de situatie rond het coronavirus zich positief of negatief ontwikkelt. De laatste keer is dit op 30 maart gebeurd. Op welk niveau een regio zit, hangt af van het aantal positieve testen en het aantal ziekenhuisopnames. [Meer informatie over de risiconiveaus.](#)

Legenda

Risiconiveau bepaald op dinsdag 30 maart

1 Waakzaam	geen regio's
2 Zorgelijk	geen regio's
3 Ernstig	geen regio's
4 Zeer Ernstig	25 regio's

Laten we dan even naar de routekaart kijken voor wat betreft de erediensten. Dan zien we wat de situatie 'zeer ernstig' betekent, en wat de verzwaringen zijn (zie volgende pagina).

Het voornaamste verschil tussen met of zonder verzwaring is dat de diensten enkel online gehouden worden en zonder voorzangers. Daar is onze landelijke kerk meteen in gaan bewegen, want hoewel er een voorkeur is voor enkel online, laat de kerk het nu ook toe om max. 30 mensen te ontvangen en voorzangers te hebben. Naar het oordeel van de plaatselijke kerkenraad. Dit geeft meteen reuring en ook kritiek op de landelijke kerk, dat die z'n eigen routekaart nu niet strikt volgt. Het is te begrijpen als je verschillende soorten gebouwen naast elkaar zet. Iemand noemde mij de situatie in Tilburg, waar weer mensen komen, en vroeg zich af waarom dat hier niet kon. Het antwoord is simpel (ik ken

de situatie daar): daar wordt elk kwartier de complete lucht ververst tijdens de kerkdienst.

	WAAKZAAM	ZORGELIJK	ERNSTIG	ZEEF
met de basisregels van	hantering basisregels Rijks-overheid	max. 100	max. 60	max. 30 Verzwan- ding ere
s / bedienaren	geen beperking	geen beperking	nodig voor eredienst	nodig voor Verzwan- online u
s	nodig voor eredienst	nodig voor eredienst	nodig voor eredienst	nodig voor Verzwan- online u
he handelingen	ja, passende maatregelen	ja, passende maatregelen	ja, passende maatregelen	ja, passen
	ja	ja, op praatniveau	ja, op praatniveau, beperkte tijd	dringend Verzwan
ig / band	ja	maximaal 12 zangers	maximaal 4 zangers	maximaal Verzwan
irk -17 jaar	direct naar eigen ruimte, volg richtlijnen Rijks-overheid voor onderwijs en kinderopvang	direct naar eigen ruimte, volg richtlijnen Rijks-overheid voor onderwijs en kinderopvang	direct naar eigen ruimte, volg richtlijnen Rijks-overheid voor onderwijs en kinderopvang	direct naa nichlijne onderwijs Verzwan kinder - e
bij doopdienst	gelijk aan eredienst	gelijk aan eredienst	gelijk aan eredienst	gelijk aan Verzwan
bij huwelijksdienst	gelijk aan eredienst	gelijk aan eredienst	gelijk aan eredienst	gelijk aan Verzwan
s erediensten	min. 1 uur	min. 1 uur	min. 1 uur	min. 1 uur

Hier kan dat niet en is er geen mechanische ventilatie. Het is dus minder een gevoelsmatige en meer een technische afweging, dat we nog steeds niet bij elkaar kunnen komen voor de kerkdienst. Hoe erg we dat allemaal ook vinden. Daar zal verandering in komen, maar hoe snel: laten we daar maar geen uitspraak over doen. Iedere uitspraak daarover leidt tot teleurstelling en tot verzet, zoals we uit het nieuws weten. Het is voorlopig even volhouden. Hoe naar, frustrerend en ook pastoraal zorgelijk het ook is. Onze eerste zorg zijn natuurlijk de mensen die nu geen kerkdiensten kunnen horen of kijken, omdat ze die mogelijkheden niet hebben. Daarom heb ik in de commissie erediensten gevraagd in kaart te brengen wie dit allemaal betreft, zodat we hen ook gericht kunnen benaderen.

Even tot slot bij dit punt: hoe ziet de routekaart er voor andere activiteiten uit? Dat laat de routekaart ook zien (zie volgende pagina).

Je ziet hier allerlei praktische aspecten als wanneer je binnen of buiten activiteiten mag organiseren, of registratie nodig blijft en mondkapjes. Voor uitvaarten wordt de landelijke richtlijn gevolgd (nu: max. 50). Evenals bij koren en ontmoetingen van groepen (nu: niet). En bij het huisbezoek zie je ook een verbijzondering staan in de twee ernstigste fasen bij het bezoek van een pastor: 'als geestelijk bedienaar'. Dat klinkt nogal Rooms, maar dat helpt wel om te begrijpen hoe het bedoeld is: in geval van nood. Een enkel bezoek kan geen kwaad, maar een ketting aan enkele bezoeken wel.

Over Rooms gesproken: sommigen verwijten kerken roomser te zijn dan de paus. Of het beste jongetje van de klas te willen zijn. De afweging die daar altijd bij komt is dat je als kerk wel een verantwoordelijkheid hebt en aan de andere kant ook niet voorop hoeft te lopen. We hebben gezien wat voor reacties dat – terecht of onterecht – geeft. En niet alleen in de reacties op kerken zonder enige beperkingen, maar ook in reacties vanuit de culturele sector.

aspecten	WAAKZAAM	ZORGELIJK	ERNSTIG	ZEE
reserveren	ja	nee	nee	nee
	ja	max. 80	max. 40	nee
	ja	ja	ja	ja
gen	ja	ja	ja	ja
kerkgangers	ja	ja	ja	ja
kerkgangers en medewerkers	geen advies	geen advies	advies bij verplaatsing	advies bij
kerkgangers/bediensaren	geen advies	geen advies	advies bij verplaatsing	advies bij
gebouw	WAAKZAAM	ZORGELIJK	ERNSTIG	ZEE
		Volg richtlijnen van Rijksoverheid voor uitvaarten		
activiteiten	WAAKZAAM	ZORGELIJK	ERNSTIG	ZEE
id- en verenigingswerk, kring, cursus		geen extra maatregelen		Verzwaren digitaal
	ja	max. 60	max. 30	max. 30
				Verzwaren
	geen beperkingen	geen beperkingen	als geestelijk bedienaar	als geestesdrager
	geen beperkingen	max. 6 personen	max. 3 personen	max. 3 personen
kerkgebouw		Volg richtlijnen van Rijksoverheid voor samenkomsten (binnen)		
kerkgroep van kerk		Volg richtlijnen van Rijksoverheid (RIVM) voor koren		
kerk in buitenlucht		Volg richtlijnen van Rijksoverheid voor samenkomsten (buiten)		

2. Hoe komen we uit de coronacrisis?

Goed, genoeg over de huidige situatie. 'Hoe komen we uit de coronacrisis?' Die vraag kent een aantal lagen. Want midden in de huidige situatie kun je je best zorgen maken: hoe zijn we er straks aan toe? Ik hoorde iemand zeggen: wat is er van onze gemeente overgebleven straks? Het ongeduld dat we allemaal in een bepaalde mate voelen heeft ook met die zorgen te maken. Het duurt allemaal wel erg lang. Raakt de rek ook niet uit onze onderlinge verbanden? Gaan mensen het wel best vinden, en straks niet meer na de kerk komen of kijken?

Een passend beeld uit de Bijbel vind ik dat van de ballingschap. Daar in ballingschap moesten mensen extra moeite doen om zich de verhalen te herinneren. Daarom zijn ze die verhalen ook gaan opschrijven. Ze moesten extra moeite doen om te blijven wie ze zijn. Want je gelovige identiteit verwatert zo gauw als weinig in de dagelijks ritme er meer aan herinnert. Als je dagen zo vol zijn met andere dingen dat je geloof er nauwelijks meer een automatische plek in heeft.



Dan keert het volk vervolgens uit de ballingschap terug. Daarbij moet gezegd: niet iedereen keert terug. Dat is een verdrietig, maar waar feit. Sommigen zijn ook gewoon 'verdwenen'. Maar nog belangrijker: De groep die terugkeert kan niet meer terug

naar het oude normaal. Want de tempel is verwoest. En dat gaat meer dan om een gebouw. Het volk zal zich vanuit haar gelovige identiteit opnieuw moeten verhouden tot de nieuwe werkelijkheid na de ballingschap.

Zo zullen ook wij ons opnieuw moeten verhouden tot de nieuwe werkelijkheid na corona. We kunnen niet terug. Daarvoor is er teveel gebeurd en zijn we mensen verloren, aan het leven, en aan de dood. We zullen weer onze gemeente in zekere zin van de grond af aan opnieuw moeten opbouwen. Gelukkig ligt het fundament er nog. En dat fundament is Jezus Christus. En gelukkig liggen er goede structuren en zijn er mensen die bereid zijn om dingen te doen en contacten onderhouden. Maar voel je wat ik bedoel als ik zeg dat we weer van de grond af aan moeten opbouwen? En voel je ook de kans daarin? Want niets is zo vermoeiend als stil te blijven staan bij wie er niet meer bij is of dreigt af te haken, of om door te gaan met iets wat eigenlijk te veel energie kost of waar geen tijd meer voor is. Ik voel zoveel kansen in deze gemeente, juist in deze arme situatie, na twee jaar noodgedwongen vacant te zijn en midden in de coronacrisis. Want we kunnen van de grond af aan weer opbouwen. En dat doen we steen voor steen. Het vergt tijd en zorgvuldigheid. Maar we gaan het wel doen. Steen voor steen. In vertrouwen op en geloof in dat fundament. We zijn niet alleen.

Hoe beginnen we dan weer? Ook hier kunnen we simpel twee routes uit de routekaart halen. Je zag op de routekaart dat je eerder buiten wat kunt doen dan binnen. En dat je eerder wat in een kleine groep kan doen dan in een grote groep. Dus moeten we niet in de verleiding komen om te denken of te willen dat we zo gauw mogelijk met een stampvolle kerk kunnen zingen. Dat willen we natuurlijk wel, maar daar start het niet. We zullen buiten moeten beginnen, en in kleine groepen. Zo bouwen we weer op. We hebben het voordeel dat de lente er echt aan zal komen. Dus laten we maar eens wat verzinnen wat we buiten kunnen doen. En laten we maar eens beginnen met in kleine groepen weer bij elkaar te komen. En laten we daarin maar eens bespreken hoe we de toekomst tegemoet gaan.

3. Hoe gaan we de toekomst tegemoet?

Ik merk in de gemeente enige zorg over de toekomst van onze gemeente. Die zorgen waren er al omdat de gemeente gemiddeld ouder wordt en er minder jonge mensen bijkomen. Bovendien zien we dat het moeilijker is om het kerkenwerk van onze gemeente te organiseren, omdat er minder mensen beschikbaar zijn. Neem daarbovenop de coronacrisis, die ons heeft verspreid, ons op onszelf heeft teruggeworpen, veel samenkomsten heeft stilgelegd en de vieringen op afstand heeft gezet; en je kunt je terecht afvragen: hoe moeten wij de toekomst in? Kunnen wij overleven? En zo ja, hoe dan?

Kunnen we overleven? Mijn antwoord is in volle overtuiging: ja. Waarom? Omdat De Brug een gemeente van Christus is. En hoe dan ook laat Christus zijn gemeente niet los. Sterker nog, ik geloof dat de velden wit zijn om te oogsten. Maar dan moeten we wel Christus volgen.

Wat betekent dat concreet? Dat betekent concreet dat we niet na moeten gaan denken over hoe we de kerk in stand houden, en de organisatie overeind houden. We moeten gaan nadenken over waartoe we ons geroepen voelen als gemeente. Wat voor kerk willen we zijn in de toekomst, en welke stappen kunnen we nu daarvoor zetten?

Nu zul je misschien zeggen: we hebben al zoveel gedaan voor de kerk, we zijn er moe van. Of misschien zeg je: daar geloof ik niet meer zo in, in die toekomst. Of: ik vind het eigenlijk niet zo in deze vorm die de gemeente nu heeft. Of: ik wil eigenlijk dat alles gewoon bij het oude blijft.

Dit proces om te komen tot een perspectief voor de toekomst vraagt er niet om dat je dat opzij zet. Het begint juist bij jou en jouw geloof. En dat willen delen. Want Jezus heeft een missie. De goede boodschap van het Evangelie delen. En hoe deel je wat dat Evangelie voor jou betekent? Het antwoord op die vraag begint bij wat dat Evangelie voor jou betekent. En wat de kerk voor jou betekent. Wat waardeer je in je geloof en in de kerk, in onze gemeente? Wat zijn je tops? Wat vind je top aan onze gemeente? En wat zijn je tips? En wat vraagt dat van de kerkdienst, de activiteiten, de vormen waarin we kerk zijn?

Laten we daar met elkaar over in gesprek gaan. Niet doelloos als vermaak, maar gericht op de toekomst. Ik wil met jullie een toekomsttraject starten aan de hand van twee vragen:

1. Wat voor kerk willen wij in 2035 zijn, en welke stappen kunnen we daar nu voor zetten?
2. Wat voor professional hebben we daarbij nodig?

Waarom 2035, waarom zover? Omdat wanneer je verder kijkt dan je je kunt voorstellen, je ook na gaat denken over de vraag: welke kerk wil ik dóórgeven? Wij hebben die kerk ontvangen, en we geven hem weer door. Het gaat er niet zozeer om wat wij ontvangen van de volgende generatie, maar wat we aan hen doorgeven. Zij moeten ermee verder. Hoe blijft die kerk voor hen relevant, hoe blijft dat geloof voor hen relevant? En welke ruimte moeten wij daarvoor geven?

Grote vragen, die we stukje voor stukje, gericht op de toekomst gaan beantwoorden. Natuurlijk ligt er al een beleidsplan, maar dit reikt verder. Ook omdat je een nieuwe predikant, kerkelijk werker of wat dan ook, niet voor een korte beleidsperiode vraagt, maar voor langere tijd, en met het oog op het bouwen van de gemeente naar de toekomst toe.

Vragen naar de mogelijkheden om een nieuwe professional aan te stellen, vragen naar de grootte van zo'n aanstelling en of we dat eventueel met een andere vacante gemeente moeten combineren, zijn nu nog niet aan de orde. Waarom niet? Omdat de antwoorden op de vorige vragen naar de missie van onze gemeente bepalen wat voor soort professional je nodig hebt, of die eventueel te combineren valt met een andere vacature en hoeveel die kost. Maar ook: welke fondsen je aan kunt schrijven voor een toekomstgericht gemeenteproject waar je die professional voor nodig hebt. Want die fondsen zijn er. Hoe pak je dan zoiets aan?

We willen dus twee vragen beantwoorden:

1. Wat voor kerk willen wij in 2035 zijn, en welke stappen kunnen we daar nu voor zetten?
2. Wat voor professional hebben we daarbij nodig?

Hiervoor wil ik een werkgroep samenstellen van max. 12 personen in een zeer diverse samenstelling. De werkgroep 'De Brug 2035'. In deze kerngroep gaan we ideeën uitwisselen en ons laten voeden met ideeën. Deze groep moet divers worden samenge-

steld: jong en oud, betrokken en niet betrokken, kritisch en steunend, man en vrouw enz.

Vanuit deze groep gaan we de wijken in. Liefst op bezoek bij een van de mensen van de werkgroep. En we nodigen jullie uit hier naartoe te komen. Hier leggen we concrete vragen voor en gaan we met elkaar in (geloofs)gesprek. Dan gaat het over tops en tips voor onze gemeente, en leggen we een aantal stellingen voor vanuit de ideeën die in de werkgroep zijn opgedaan. Ik noem die bijeenkomsten huiskamerbijeenkomsten.

Vanuit de verslagen van die huiskamerbijeenkomsten maakt de werkgroep een verslag voor de kerkenraad als antwoord op de vragen:

1. Wat voor kerk willen wij in 2035 zijn, en welke stappen kunnen we daar nu voor zetten?
2. Wat voor professional hebben we daarbij nodig?

Dat zijn dus antwoorden vanuit onze gesprekken met elkaar, waar iedereen in mee heeft kunnen denken. De kerkenraad kan dan aan de gang met het zoeken naar mogelijkheden om een nieuwe professional te gaan vinden. Wat is ervoor nodig? En dan uiteindelijk komen tot een profiel voor de vacature. Een beroepingscommissie kan vervolgens een advertentie plaatsen en met kandidaten in gesprek gaan. In de hoop op een nieuwe beroepskracht die met jullie aan de slag gaat.

Hoe ziet dat eruit in de tijd? Behoudens nieuwe beperkingen vanwege de pandemie, zou een tijdslijn er zo uit kunnen zien:

Juni 2021	Installatie werkgroep De Brug 2035
Juli	Eerste bijeenkomst werkgroep
September/oktober	Vorbereiding werkgroep huiskamerbijeenkomsten
November/begin december	Huiskamerbijeenkomsten
Januari 2022	Eindverslag werkgroep De Brug 2035
Februari-april	Kerkenraad: profiel en solvabiliteit
Mei-juni	Installatie beroepingscommissie + advertentie
Zomer-oktober	Eerste ronde
...	

Er zullen mensen zijn die zeggen: 'Kan het niet sneller?' Net zoals er mensen zijn die zullen zeggen: 'Dat ziet er krap uit.' Laten we even teruggaan naar waar we startten: bij dat verhaal van de ballingschap. We moeten, na corona en de lange vacaturetijd, weer van de grond af aan opbouwen. Dat vraagt tijd. Maar tegelijkertijd doelgericht bouwen. En om geen dure luchtkastelen te bouwen moeten we dat vanaf de grond, vanaf het grondvlak, doen. Met iedereen. Gericht. Doelgericht. En dat kan. We kunnen dit in de gedwongen rust in het kerkenwerk van de komende maanden goed voorbereiden. En daarna echt aan de slag gaan. En voor wie zenuwachtig wordt van het mogelijk overschrijden van de voorlopige einddatum van mijn aanstelling hier: ik heb vooralsnog geen haast.

Geen grote stappen snel thuis, maar ook niet blijven hangen in details. Starten bij ons geloof. Het zal ons ook weer verbinden. Dat leert de ervaring die ik in dit traject meeneem. De Geest zal waaieren in de gesprekken, in de ideeën, en we zullen wegen vinden. Ook op terreinen waar we even niet verder kwamen de afgelopen jaren. De tijd zal lonen. Ook dat leert de ervaring. Want als we daaruit iets weten dan is het wel dat het niet voldoende is om te zeggen: we gaan door op de oude voet. We zullen iets nieuws moeten gaan doen, juist ook om het oude vertrouwde te borgen. En je bent er ook niet door te zeggen: we zetten iemand neer die dat voor ons gaat doen. Want we moeten het zelf doen. We moeten zelf die stenen zijn waarmee het huis van Christus is gebouwd. Niet de voorbijgaande predikant of missionaris.

Ik sluit af met de opmerking dat dit mijn voorstellen zullen zijn richting de kerkenraad volgende week. Dit verhaal zal ik ook laten opnemen in Kontakt. En ik ben heel benieuwd naar jullie vragen. Mail of bel me daarover gerust. Nu of later. Ik bid om Gods Geest in dit proces, dat Hij ons leidt. Want zonder de Geest kunnen we niet.

ds. Otto Grevink, april 2021

N.B. Tijdens de vergadering is het jaartal 2030 veranderd in 2035 op suggestie van Dieter Verbeek. Hij appte ons dat onze gemeente dan 200 jaar zal bestaan!

Een kennismaking met ds. Marco Luijk, onze classispredikant



Zondag 28 maart (Palmvasten) ging ds. Marco Luijk (classispredikant) voor in de eredienst. Na afloop van de dienst hield ds. Otto een interview met hem.

Wie is Marco Luijk

Eerst stelde ds. Luijk zich voor en vertelde dat hij Classispredikant is bij de Protestantse Kerk in Nederland voor Noord-Brabant, Limburg en de Réunion

Wallonne (Waalse kerk), in totaal 140 PKN-gemeenten. Hij woont nu in Molenhoek, maar in zijn jeugd woonde hij enige tijd in Waalwijk, kerkte met zijn ouders in de (toen: gereformeerde) Ambrosiuskerk en ging naar het Willem van Oranje College. Sprang-Capelle was van jongs af aan dus niet onbekend voor hem.

Betrokken bij De Brug

Ds. Luijk heeft tijdens ziekte van ds. Jaap Bol veel contact met hem en Aline gehad. De gemeenten (dus ook De Brug) zijn autonoom (zelfstandig). Bij ziekte en vertrek adviseert de classispredikant en in vacaturetijd onderzoekt hij met de gemeente de mogelijkheden voor beroepen nieuwe predikant (ook subsidie bij beperkte financiën).

Wat zegt de kerkorde

Het hart van wat de classispredikant doet, is volgens de kerkorde: "De classispredikant bezoekt in de classis elke gemeente, elke predikant en elke kerkelijk werker die in het ambt of in de bediening is gesteld in de regel eenmaal per vier jaar, met het oog op het geestelijk leven van de gemeente, de wijze waarop zij gehoor geeft aan haar roeping, en de vervulling van ambten en diensten". Het is een bezoek, een visite.....

Volgens ds. Luijk: is er opzicht, het zorgen voor het meeleven in gemeenten, vooral ondersteunen als er moeilijkheden zijn. Hij is pastor van de pastores. Zorgen voor een bloeiende gemeente, maar ook de transitie (structurele verandering) doormaken om in

de toekomst goed kerk te kunnen zijn. Er is een NOODZAAK voor transitie. Gemeenten worden kleiner, kerkenraadsleden nemen af, etc. De gemeente is niet alleen, samen moeten we met elkaar een weg vinden naar de toekomst en dus richten we onze blik naar buiten.

PGML

De classispredikant stimuleert samenwerking, niet om te fuseren, maar juist ten behoeve van lokaal kerkzijn door het in stand houden van kerken-kerkgebouwen. Ook ondersteunen en versterken is zeker mogelijk. Elkaar kennen is belangrijk. De bestaande PG-ML (voorloper hoe dat elders in de regio zou kunnen) is hiervan zo'n mooi voorbeeld. Hoe kun je lokaal kerk-zijn, maar je bent het niet alleen, er is een netwerk. Er is geen top-down benadering, maar bottom-up.

Toekomst gemeente - Pijlers

1. Geloofsgesprek voeren met elkaar

Er is enorme verlegenheid om te uiten wat je drijft, wat je bezielt, over je persoonlijk geloof. Hierbij is aandacht nodig voor jeugd, kinderen en midden generatie – d.m.v. doelgroepgerichte activiteiten.

2. Lokaal kerk-zijn naar buiten

Ook buiten de kerk zijn bondgenoten. Ds. Luijk noemt het voorbeeld uit Engeland (St. Martin in The Fields – ds. Samuel Wells). We moeten meer in de haarvaten van de samenleving gaan zitten. We moeten naar buiten treden, interesse tonen in alle mensen in de maatschappij. Samen dingen oppakken.

Corona

Ds. Luijk stuurt "coronabrieven" naar kerkenraden om een routekaart te schetsen. Ds. Luijk ziet nood van mensen, vooral de nood dat men niet fysiek de kerkdiensten kan bijwonen. Hij geeft de volgende boodschap om vol te houden (gemeenteleden zijn moe en willen samenkomen, elkaar ontmoeten):

- Er is veel creativiteit gekomen (bijvoorbeeld coronadiensten);
- Veel stappen online gezet (digitale inhaalslag);
- Houd moed (het komt weer), heb lief;
- We leren om geduld te hebben;

- Ga niet bij de pakken neerzetten, maar bedenk (in het klein) wat je wel kunt doen (een kaartje sturen, extra bellen) – aandacht in het klein – mogelijk gaat het zich vermenigvuldigen. Ds. Luijk besluit door ons een Goede Week te wensen.

Henk Spuijbroek, oud-quaestor (toenmalige) classis Heusden-Almkerk en oud-lid Regionaal (nu Classicaal) College Behandeling Beheerszaken Noord-Brabant/Limburg.

Daarna zal zich dit voltrekken:

Ik zal mijn geest uitgieten over al wat leeft.

Jullie zonen en dochters zullen profeteren, oude mensen zullen dromen dromen, en jongeren zullen visioenen zien.

Met deze woorden uit Joël 3: 1 sluit ds. Luijk graag het bezoek af bij de kerkenraden die hij bezoekt. Hij ervaart met hoeveel liefde en trouw mensen zich inzetten voor hun gemeente. En ook hoeveel goede ideeën en initiatieven er zijn. Mensen doen wat van hen gevraagd wordt. Gewoon. Uit verbondenheid, omdat ze weten dat er op hen gerekend wordt.

In het pastoraat vaak liefdevol en met mededogen, in de onderlinge ontmoeting op elkaar betrokken en kwetsbaar, in het diaconaat behulpzaam, in de eredienst geconcentreerd en toegewijd. Ergens voelen mensen wel aan dat de kerk niet om zichzelf draait, en dat in de kerk onze werkelijkheid als het ware geopend wordt naar de ander en naar God. Dat in de kerk je de mens mag zijn die je bent, dat God het eerste woord van liefde spreekt, en dat mensen daardoor in de ruimte gezet worden en op adem mogen komen.

Tegelijkertijd hebben we het nodig om te dromen, om visioenen te zien die ons helpen bij het maken van de goede keuzes nu. Om niet bij de pakken neer te zitten, maar om weer energie te krijgen en met plezier verder te gaan. Dromen en visioenen helpen ons om scherp te kijken.



HOONGLIED VAN ETTY HILLESUM

*De liefdesappels geuren al,
Boven onze poorten hangt een keur van vruchten,
Vers geplukte, goed gedroogde,
Mijn lief, ik heb ze bewaard voor jou.”*

ETTY HILLESUM was 28 jaar toen zij in het oorlogsjaar 1942 met haar dagboek begon. Zij vormde met haar ouders en broer een welgesteld niet orthodox Joods gezin waarin boeken, muziek en studeren belangrijk waren. Haar moeder kwam uit Rusland waar zij eens vluchtte voor de vele Jodenvervolgingen. Haar vader is leraar klassieke talen.

De zelfbewuste, hyperintelligente, gevoelige Etty kan heel goed leren, gaat naar de universiteit van Amsterdam waar zij twee studies kiest (rechten en Slavische talen) en met lof afrondt.

Zij woont tijdens haar studie op kamers en krijgt een relatie met haar huisbaas. Daar begint zij haar dagboek te schrijven.

Dan ontmoet zij de oudere Duitse Jood Julius Spier die een grote, magische invloed op haar heeft. Hij is een vermaard psycholoog en praktiserend handlijnkundige, een volgeling van de dieptepsycholoog Carl Gustav Jung. Bij veel patiënten werkt zijn methodiek heilzaam. Hij wil Etty bevrijden van wat hij noemt haar angstcomplexen en gevoelens van minderwaardigheid.

Er bloeit een hartstochtelijke liefde tussen beiden op, terwijl zij hun eerdere relatie in stand houden; Etty met de huisbaas en Julius met zijn Londense vriendin.

Etty gaat bij Spier in therapie. Daarover schrijft zij in haar dagboek. Over de menselijke mogelijkheden die iedereen heeft.

Zij maakt zich emotioneel steeds meer los van de psycholoog, gaat zich in de bijbel verdiepen en veel bidden. Dan ook blijkt hoe intensief zij op zoek is naar haar religiositeit. Voortdurend gaat zij

het gesprek met God aan die zij "jij" noemt. God die voor haar een geschikte woning zoekt. Die blijkt zich te bevinden in mensen. Zij wil haar leven zo inrichten dat God ook in haar zijn intrek kan nemen. *'God, ik geef jou een steeds grotere ruimte om in te wonen,'* schrijft zij.

Julius Spier vindt haar zoektocht en haar groeiende religiositeit, haar liefde voor de bijbel en voor de geschriften van Augustinus, van de Middeleeuwse theoloog Meester Eckhart en de gedichten van Rainer Maria Rilke allermint een goede ontwikkeling. Maar Etty weet wat zij wil. God woont immers in haar als in een vaste burcht.

Vanuit dat diep religieuze besef is zij bereid zich voor God op te offeren door met de gevangengenomen Joodse medemensen mee te gaan tot in de gaskamers.

God maakt dankbaar gebruik van haar menslievendheid en haar opofferingsgezindheid.

In haar dagboek lees je over haar niet aflatende Godservaring nu zij zeker weet dat hij bestaat.

Zij is geen lid van een kerk of een religieuze sekte. Zonder enige vorm van dogmatiek spreekt zij hem in een van god gegeven stijl voortdurend vol oprechtheid toe en aan.

In haar dagboek schrijft zij: *'Als ik bid, bid ik nooit voor mezelf, altijd voor anderen of ik houd een dolzinnige of kinderlijke of doodernstige dialoog met dat allerdiepste in me dat ik gemakshalve maar God noem.'*

Soms schrijft zij prachtige liefdeslyriek als in het Hooglied waarin een 'hij' en een 'zij' voortdurend naar elkaar verlangen. Liefdesgedichten als van haar favoriete dichter Rainer Maria Rilke (1875-1926). Net als hij zoekt en vindt zij God in de liefde.

Met en dankzij God kent zij geen angst. Zij weet dat hij haar zal opvangen wanneer zij komt te vallen.

*Und doch ist Einer, welcher dieses Fallen
unendlich sanft in seinen Händen hält.*

(uit: "Herbst" R.M. Rilke)

Etty Hillesum wenst net als haar broer Mischa geen gebruik te maken van haar status als lid van de Joodse raad waarvoor zij in 1942 is gaan werken. Aan het lot der vernietiging dat de Joden wacht, wil zij zich niet onttrekken. Zij gaat uit eigen beweging naar Westerbork om de nood en ellende der gevangenen te ver-

lichten, hen bij te staan tot het bittere eind, zoals haar God zich opofferde voor de mensen die hij lief had, vriend en vijand. Op 7 september wordt zij met haar hele familie per trein naar Auschwitz vervoerd. Daar wordt Etty, zij is dan 29 jaar, met haar ouders en haar broer vergast. Het Rode Kruis vermeldt haar overlijden op 30 november 1943.

'Ik zou lang willen leven om het later toch nog eens te kunnen uitleggen en als me dat niet vergund is, welnu, dan zal een ander het doen en dan zal een ander mijn leven verder leven, daar waar het mijne is afgebroken en daarom moet ik het zo goed en zo overtuigd mogelijk leven tot de laatste ademtocht, zodat degene die na mij komt niet helemaal opnieuw hoeft te beginnen en het niet meer zo moeilijk heeft.'



Haar dagboek en brieven uit Westerbork werden pas veertig jaar na de oorlog ontdekt. Het kostte haar vrienden veel moeite om het gepubliceerd te krijgen. Onder de titel HET VERSTOORDE LEVEN Dagboek van Etty Hillesum, 1941-1943 verscheen het in september 1981. In april 1982 volgde al de negende druk. In juli 1982 kreeg ik haar dagboek als verjaardagsgeschenk van Herman Smarius (pastoor van de parochie Sint Jan in Kaatsheuvel)

Pastoor Smarius zocht God onder de mensen, op straat, op het voetbalveld en in de kerk (zijn motto luidde: "Jou moet ik hebben"). In de lente van 2009 viel de priester, 85 jaar oud, in zijn woning van de trap, regelrecht in Gods handen (gelijk Rilke schrijft).

Het dagboek van ETTY HILLESUM heeft ook mij in belangrijke mate gevormd. Diep onder de indruk ben ik nog steeds van wat deze jonge vrouw schrijft en vooral van de schitterende wijze waarop zij haar gedachten verwoord.

Voor het eerst in mijn leven ga ik echt de bijbel lezen. En raak ik diep onder de indruk van de dichter Rilke.

Voortaan besef ik dat God niet in de kerk woont en ook niet enkel zijn intrek neemt in de mensen die er 's zondags kind aan huis

zijn. Dat de dogma's uit mijn jeugd verleden tijd zijn en dat God mij niet loslaat, ook niet als ik niet thuis geef.
 Dat Hij niettemin soms op DE BRUG staat, naar mij uitkijkt om
 Kontakt met mij te maken en van zich te laten horen.

Albert Megens

DODENHERDENKING 4 MEI 2021

EEN VOLK DAT VOOR TIRANNEN ZWICHT

Allen, die hier tesamen zijn,
 de levenden, de doden,
 de handbreed, die ons scheidt, is klein,
 wij zijn tesamen ontboden voor het gericht ...

Gedenk de liefste, die hier ligt,
 de broeder, vriend of vader,
 maar gun Uw ogen wijder zicht,
 aanzie het land en alle mens tegader,
 hoor dit bericht:

Wij staan tesaam voor het gericht
 voor goed of kwaad te kiezen,
 een volk dat voor tirannen zwicht,
 zal meer dan lijf en goed verliezen,
 dan dooft het licht.



(Hendrik Mattheus van Randwijk, 1906-1966,



*dichter, proza-
 schrijver, ver-
 zetsheld, jour-
 nalist)*

5 MEI 2021

DE JARIGE 75+ IN MEI

6 mei	Dhr. C.A. Rijksen,
12 mei	Mevr. N.O. van den Assem-Vermeulen
12 mei	Mevr. G.C. Bisschop-Teeuwissen alwijk
29 mei	Dhr. J. Both,



Namens de gemeente: Hartelijk Gefeliciteerd en wij wensen u een gezegend nieuw levensjaar toe!

De bloemen uit de kerk zijn als groet van de gemeente gegaan naar: mevr. Braspenning-Verbeek, dhr. Dirk Vervoorn, mevr.

V.d. Made-Lankhaar en mevr. Jenny Verhagen.

Wat een verrassing vanmorgen! Een paasgroet van de kerk. Hartelijk dank. We genieten ervan.
Tjeerd en Janke Veenstra



Bedankt

Wij willen iedereen heel hartelijk bedanken voor alle lieve kaarten en bemoedigende woorden, bij het overlijden van onze lieve en zorgzame (schoon)moeder en (over)grootmoeder. Het is fijn om te voelen dat er zoveel mensen om je heen staan op het moment

dat je het zelf moeilijk hebt. Dit geeft ons kracht in deze tijd, nu wij weer verder moeten.

Liefs, Familie Ophorst

Mutatie

Overleden:

Op 29 maart 2021 is overleden dhr. Aad van Cappellen,

Verhuizen en de ledenadministratie van onze kerk hoe zit dat nou eigenlijk?

De Protestantse Kerk Nederland gebruikt voor de ledenadministratie het Leden Registratiesysteem Protestantse Kerk (LRP). Iedereen die is gedoopt/belijdenis heeft gedaan staat automatisch in LRP geregistreerd. Maar ook anderen zoals partners en kinderen kunnen als meegeregistreerden, ongedoopten, gastleden of vrienden in LRP worden opgenomen.

Gaat u verhuizen dan geeft u het nieuwe adres door aan de Basis Registratie Personen in uw woonplaats. Als geen bezwaar is gemaakt voor het delen van adresgegevens met anderen/derden. Dan wordt de verhuizing automatisch verwerkt in LRP.

Bij een verhuizing naar een andere woonplaats wordt u in LRP automatisch overgeschreven naar een PKN-kerk in de nieuwe woonplaats. (bijvoorbeeld bij een verhuizing van Sprang-Capelle naar Waalwijk vindt automatisch overschrijving naar de protestantse kerk in Waalwijk plaats.)

Als u liever ingeschreven wilt blijven bij onze kerk 'De Brug' of overgeschreven wil worden naar een andere kerk dan kan dat uiteraard ook. Geef in dat geval een berichtje door aan de ledenadministratie van de kerk waar u ingeschreven wilt staan. Met naam, adres en geboortedatum kan iedereen eenvoudig worden ingeschreven in het LRP systeem van de kerk van uw keuze.

Veel gaat automatisch maar niet alles.

Wilt u ingeschreven worden/blijven bij onze kerk, dan hoor ik dat graag door een kaartje/briefje of mailtje naar ledenadministratie@pknkerkdebrug.nl.

Samen houden we de ledenadministratie van de kerk actueel.

Alvast bedankt!

Namens de ledenadministratie Kerk De Brug.
Willy Rijkse

PAASCHALLENGE 2021

Nieuwsgierig geworden naar deze activiteit gaan we zaterdagmiddag 3 april met ons viertal op pad om de route van de PaasChallenge te lopen. We hebben 2 telefoons bij ons om QR codes mee te scannen die we onderweg tegen zullen komen.

Het beginpunt is op het erf van Henk Hoogendoorn, die ons gastvrij ontvangt en waar we de spulletjes mee kunnen nemen die we voor deze Challenge nodig zullen hebben. Ook hebben we daar een keuze gemaakt uit 4 personages, die tijdgenoten van Jezus waren. Lotte en ik kozen voor Claudia de powervrouw en Hessel en Bert-Jan kozen voor Jozua de vrijheidsstrijder. Met hen gingen we de route lopen. Een route door de stad Jeruzalem.

Via QR codes op verschillende locaties kregen we steeds te zien hoe we verder moesten. Ook kregen we bij elke locatie weer nieuwe informatie en moesten we opdrachten of pittige vragen beantwoorden.

Zo hebben we onderweg bijvoorbeeld een doolhof opgelost, een Romein geholpen die een aquaduct aan het bouwen was en een geheime boodschap uit een recept ontcijferd.

Bij het oplossen van de vragen konden we punten verdienen. Ook die hadden we nodig bij de een na laatste opdracht.

Voor elk verdiend punt, mochten we een spijker in het houten kruis timmeren dat bij de familie Noorlander op de dam stond.



Voor de laatste opdracht moesten

we naar het eindpunt (waar ook het beginpunt was), waar we van Maria een geheime boodschap kregen. Om te voorkomen dat de Romeinen achter het grote nieuws zouden komen, had ze de boodschap versleuteld. Gelukkig konden wij deze belangrijke boodschap ontcijferen: "JEZUS LEEFT"

De route was gelopen, de opdrachten en vragen waren beantwoord en onze inspanning werd beloond met een zakje bloemenzaadjes met de bijbehorende tekst:

"Het zaadje wordt begraven, maar er komt nieuw leven uit voort. Zo verspreiden we samen het goede nieuws van Pasen!"

Een mooie afsluiting van een fijne middag. We hebben ervan genoten.

Iedereen heel erg bedankt die hier zijn of haar medewerking aan heeft verleend.

Groeten van Hessel, Lotte, Bert-Jan en Petra Visser

Beste allen,

Informatie over de orchideeën verkoop met als goed doel geld voor leuke activiteiten met de jeugd.

Als u of jij nog graag een bestelling door wil geven dan kan dat tot 5 mei nog via mail (benc.kerkdijk@hetnet.nl), via de app (06-41668851) of even bellen naar 0416-272855. Ik zorg dan dat het gereserveerde aantal in ieder geval aanwezig is.



Op **donderdag 6 mei** zijn er 2 momenten waarop de orchideeën in de kerk kunnen worden opgehaald;

Van 16.00u tot 17.00u en in de avond van 19.00u tot 20.00u.

Schrijf dit in je agenda als je orchideeën hebt besteld. Orchideeën die niet worden opgehaald neem ik mee naar huis en kunnen dan op afspraak opgehaald worden op Schubertstraat 24.

Ik neem er sowieso ook 5 extra mee voor de 'vrije verkoop' als je spijt hebt dat je niet besteld hebt. Je mag dus op bovenstaande

tijdstippen naar de kerk komen om te kijken of er nog een mooie tussen staat.

Zoals in Kontakt van april vermeld, kan ik niet meer op kleur en maat kiezen maar krijg ik planten mee die goed zijn voor de verkoop. Wie het eerst komt op vrijdag heeft de eerste keuze, ik kan daar geen invloed meer op uitoefenen, ik hoop dat daar begrip voor is. Het zijn altijd prachtige planten en minimaal 3-takkers.

Alle planten zijn €10,00, het zou fijn zijn als je gepast geld mee kunt nemen naar de kerk, ik heb niet veel wisselgeld. Overmaken kan natuurlijk ook, dan krijg je van mij een briefje mee met het nummer als dat nog niet bekend is.

Aarzel niet, bestel een mooie plant voor jezelf of voor Moederdag....

Groeten,

Brenda Kerkdijk

ZONDAG 9 MEI 2021

TIM & LAURA www.WAGHNBINGER.de



Een moeder is iemand die vele plekken kan invullen, maar niemand kan de plek van een moeder innemen!



Op 19 april jl. mochten Brenda en Cedrik Kerkdijk hun 25-jarige trouwdag vieren. We wensen jullie nog vele jaren met veel liefde, gezondheid en geluk en Gods nabijheid.



GEFELICITEERD! Op 11 april is Siem geboren, zoon van Carola en Stef Groenendaal-Dekkers, broertje van Floor en kleinzoon van Jos en Marjanne. Wij wensen jullie veel geluk en gezondheid toe met dit nieuwe wonder!



Barmhartigheid

Ik -Tolleke- zit regelmatig in kerk 'De Brug'..... Was dat maar waar! Hij zit nog altijd thuis voor 'de buis' de kerkdienst te bekijken. Het is toch iedere keer weer geweldig wat we voorgeschoteld krijgen. Petje af voor al die predikanten. En Tolleke neemt zijn hoed af voor ds. Otto Grevink. Ook al zit je in Amerika, hij weet je bij de kerkdienst te betrekken. Bij wijze van spreken natuurlijk en je moet het zelf ook willen, begrijp ik. En we konden ons de hele periode voorbereiden met de veertigdagenkalender 'Petrus'. Het leidende thema het leesrooster in de kalender ontleend aan de zeven werken barmhartigheid. Tolleke begreep een beetje in de vergeethoek gekomen waren. Dus die hadden opfrisbeurt nodig.

Tolleke heeft met aandacht de denkingen gelezen, passend bij werk van barmhartigheid. Dat is maal nog niet zo simpel. Trouwens het gaat wel over lichamelijke werken van barmhartigheid. Er schijnen ook nog geestelijke te zijn. Neem nou eens 'de gevangenen bezoeken'. Daar ben je nog een-twee-drie niet klaar mee. Want wat moet ik met Holleeder of Taghi? Dan wordt er wel een groot beroep gedaan op je barmhartigheid. Tolleke neemt nog eens een werk onder de loep: de doden begraven. Die is pas rond 1200 toegevoegd naar aanleiding van het apocrief boek Tobit. In dat boek staat: " als ik het lijk van een volksgenoot buiten de muren van Ninevé zag liggen, dan begroef ik het". In de door pestepidemieën geteisterde middeleeuwen had het moeilijke



van
voor
was
van
dat die
terecht
een

over-
een
alle-

en gevaarlijke werk van 'doden begraven' overigens een bijzondere waarde. Maar tegenwoordig is dat bij ons toch netjes geregeld. Ds. De Reuver moest deze barmhartigheid overdenken. Hij eindigt met Pasen, een feestdag voor de kerk. Het graf is leeg: de Heer is waarlijk opgestaan.

Elke dag is er een tip om iets te doen. Met Pasen moet je Lied 635 *'De Heer is waarlijk opgestaan'* lezen, neuriën, fluiten of zingen.

Tolleke gaat naar buiten en zingt: *'De merel zingt het hoogste lied, hallelujah'*. Maar in zijn tuin heeft de lijster het hoogste woord.

Tot een zondag,

Tolleke Bijbelvast

In gesprek met ... Riny Visser

Zou er iemand in onze gemeente zijn die Riny Visser niet kent?

Als ik hoor welke taken ze allemaal in onze kerk heeft vervuld nadat ze samen met Rien in 1974 in Sprang-Capelle is komen wonen, denk ik dat de kans heel klein is. Begonnen met het jeugdwerk, clubs en nevendienst. Daarna werd ze bij de redactie van Kontakt gevraagd. Riny is twee keer ouderling geweest. Contactpersoon, lector en mede-organisator van de gespreksavonden en de daaruit voortvloeiende dienst in de zomer. Verder brengt ze de bloemen weg en in pré-coronatijd draaide ze mee in de koffiedienst. En dit zijn dan alleen de 'vaste' activiteiten. Want eigenlijk wordt er nooit tevergeefs een beroep op haar gedaan. Op mijn vraag of ze weleens nee heeft gezegd, blijkt dat alleen het geval te zijn als iets haar echt niet lag, bijv. koken en bakken voor de kerstmarkt, dan liever kerststukjes maken.



Naast de zorg voor haar gezin met vier kinderen, heeft Riny ook buiten de kerk zich ingezet. Het voorzitterschap bij de Nederlandse Christelijke Vrouwen Bond en bij de NCRV zowel provinciaal als landelijk, reisbegeleider en lesgeven op de Huishoudschool in Sprang en Andel. Jarenlang heeft Riny met een aantal vrouwen uit onze kerk het toneelstuk *'De Blijde Boodschap'* in de weken voor Kerst opgevoerd, zowel in Brabant, Zuid-Holland als in Utrecht. Hiervoor werd geoefend bij Elly Meinen en Hector

zorgde voor het decor. Dat ook bij hen lag opgeslagen. Dat alles gaf een warme band en is een dierbare herinnering. Een bewerkte uitvoering is ook in een kerkdienst rond Kerst in De Brug te zien geweest.

Na het lezen van al deze activiteiten is het niet zo vreemd dat Riny, na ruim 25 jaar in de redactie van Kontakt, besloten heeft dat het tijd werd om plaats te maken voor een ander (jonger) redactielid. Wij gaan haar ervaring, inbreng en inzet zeker erg missen, maar we hebben er ook wel begrip voor.

Riny memoreert dat het redactiewerk wel eenvoudiger geworden is bij vroeger vergeleken. Toen kwam alle kopij handgeschreven binnen en moest alles overgetypt worden, uitgeknipt en opgeplakt. Om de maand was het opnieuw een uitdaging om de opmaak zo goed mogelijk voor elkaar te krijgen; volgorde bepalen, plaatjes, een spreuk of gedicht erbij zoeken; soms ter opvulling van een bladzij. En als dat lukt is er de voldoening als Kontakt in de bus valt.

Riny voegt er nog aan toe wat het werken voor Kontakt haar gebracht heeft. *"Je doet het niet alleen. Je werkt samen met het redactieteam en dat geeft een warme band. Je hebt elkaar nodig en je kunt op elkaar rekenen. Je vult elkaar aan en je inspireert elkaar om samen iets moois in de brievenbussen te laten bezorgen. En...je bent erg betrokken bij wat er in de gemeente speelt. Je moet alert zijn en opmerkzaam. Er komt ook van alles uit de gemeente op je pad waar je aandacht aan schenkt en waarbij je je betrokken voelt. Maar vooral dat samenwerken en die band die daaruit ontstaat is voor mij belangrijk geweest."*

Vervelen zal Riny zich niet snel want ze heeft genoeg hobby's: handwerken in bijna al haar facetten, wandelen, oppassen op de kleinkinderen (nog een beetje) en lezen.

Tot slot vertelt Riny aan mij: *"Ik heb het fijn gevonden dingen te mogen doen die bij mij pasten en zo een steentje bij te dragen aan het gemeente zijn. Samen zijn is juist in deze coronaperiode belangrijk gebleken en missen we nu heel erg."* Zelf probeert ze iets negatiefs om te zetten naar iets positiefs en als dat niet lukt het los te laten en je richten op wat wel gaat.



Na dit wijze advies is het tijd om Riny heel hartelijk te bedanken voor haar geweldige redactiewerk al die jaren en de inspanningen voor onze gemeente. Ik hoop dat ze samen met Rien nog vele jaren in goede gezondheid mag genieten van meer vrije tijd en ongetwijfeld zullen we het af en toe niet kunnen laten om toch een beroep op haar te doen. Joke Jansen

“GEDENKT UW VOORGANGERS” (34)

Ds. C. Lindeboom (1896-1900) Deel II

Dominee Cornelis Lindeboom is de eerste predikant van de nog jonge gemeente in Sprang en hoewel deze zijn wortels in de Doleantie heeft is dat voor de jonge predikant die uit een afscheidingsfamilie komt geen enkel bezwaar. Hij kent de streek goed omdat zijn moeder uit Heusden komt. De familie van zijn toekomstige vrouw komt uit Almkerk dus banden zijn er in de buurt genoeg. De 24-jarige kandidaat wordt op 18 oktober 1896 door zijn vader bevestigd in het ambt. Er was zoveel belangstelling dat de kerkenraad besloot om de veldwachter 1 gulden te geven voor zijn werk als ordehandhaver tijdens de beide zondagse diensten. Ds. Lindeboom woont eerst alleen, maar na een half jaar trouwt hij en gaat hij samen met zijn vrouw Tho in de pas gebouwde pastorie wonen. Het huwelijk vindt plaats in Schoonhoven en na een huwelijksreis van twee weken in Duitsland wordt het jonge paar met het rijtuig van de trein gehaald. Begeleid door de kerkenraad worden ze naar de kerk gebracht. Daar worden ze ontvangen door vele gemeenteleden en belangstellenden. De zangvereniging heeft onder leiding van 'haren bekwamen directeur' een lied ingestudeerd: *'Wij allen, een van hart en geest, van welken stand of rang, wij roepen u uit vollen borst, weest welkom hier in Sprang. Verhoor de bee van het zangerskoor, dat steeds Uw eer bezong. En stort Uw rijkste zegen uit, op Lindeboom, de Jong'.*

Verder werd er uit liefde en sympathie het bruidspaar 'ene kostbare' spiegel aangeboden.

Met voortvarendheid gaat hij in zijn eerste gemeente aan de slag. De gemeente is uitgestrekt en huisbezoeken worden te voet afgelegd. Ook heeft hij het druk met catechisatie geven; 120 catechisanten verdeeld over 5 groepen, de meisjes overdag en de jongens in de avonduren. Ook richt hij een kerkblad op en bij gebrek aan tijd vraagt hij zijn vrouw om voor de kopij te zorgen. Waarschijnlijk is zij daardoor geïnspireerd geraakt en schreef zij later onder pseudoniem enkele kinderboeken.

Tot zijn grote vreugde neemt zijn studievriend Sjabbe Datema het beroep aan van de gereformeerde kerk van Vrijhoeve Capelle en de beide vrienden ontmoeten elkaar wekelijks om samen te studeren maar ook voor een gezellig avondje. Samen maken ze in 1899 nog een voettocht door de Langstraat met als doel geld op te halen voor het christelijk onderwijs.



De geschiedenis van het kerkelijk leven in de Langstraat boeit hem zo dat er in 1898 een publicatie hierover van zijn hand verschijnt in het wetenschappelijk maandblad 'De vrije Kerk'. Op 14 juli 1898 wordt zijn eerste zoon Lucas geboren en de kersverse vader haast zich naar het postkantoor in Kaatsheuvel om per telegram dit aan wederzijdse families mede te delen. *'Tho is hedenmorgen voorspoedig bevallen van een welgeschapen zoon, alles bijzonder wel, brief volgt, Cornelis.'*

Ds. Lindeboom en zijn vrouw in de pastorietuin te Sprang

Ondertussen wordt hij met regelmaat beroepen en op

7 januari 1900 deelt hij aan de kerkenraad mede dat hij een beroep heeft ontvangen van de gemeente van Bolnes en dat hij dit beroep heeft aangenomen.

De kerkenraad ontving deze mededeling met leedwezen en meent te moeten berusten in des Heren wil die Hij aan zijn dienaar geopenbaard heeft.

In een volgende kerkenraadsvergadering werd de heengaande predikant bedankt voor alles wat hij in de gemeente gedaan heeft. De kerk zal deze weldaden in gedachtenis houden. Zijne eerwaarde is door het gesprokene zichtbaar aangedaan en bedankt met hartelijke woorden en zegenrijke wenschen.

- wordt vervolgd -

Dieter Verbeek

GELUKWENSEN VOOR DE KONINGIN

Op 17 mei 2021 hoopt Hare Majesteit koningin Máxima haar 50^{ste} verjaardag te vieren. Wij willen haar van harte feliciteren en wensen haar een goed en gezond nieuw levensjaar toe! (met wellicht een Sara in de tuin?)

